

Поди малегнати на джена, Борис и Ирина се целуват.

Звъни телефонът.

Борис се изправя неохотно, отива до него и вдига слушалката.

X

- Ало! Господин Морев! – казва полицейският офицер по телефона. След патенна проверка установих, че брат Ви Навел Морев е напуснал страната... Да!... Заминал е за Испания... Да... Стараеш се „господин Морев... стараеш се.“

X

Доволен от известието, Борис оставя слушалката на място и се връща при Ирина.

– И провидението започна да ми помага – казва с известна грандиозност той. – Брат ми напуснал страната.

– И каква полза имаш ти от това?

– Неговото реноме на комунист щеше да ми подреди пред немите.

Ирина го гледа и мълчи.

Борис се вглежда пред себе си.

– Сега остава да се спрям само още с един – Криванек, и всички доставки за Германия по тънкото "Никотина" – казва самоодоволно той.

– Ти си като валик. Прегазиш всичко на пъти си – произназя замислено Ирина, после добавя – Какво ще правиш с топкова пари?

– Ще превърна "Никотина" в концерт. Ще открия филми в чужбина!

– За тебе съществува само "Никотина" – с горчива тъга констатира Ирина.

Борис я притегли към себе си.

– И ти, Ирина, – тихо казва той и се навежда да я целуне. На вратата се чука.

Влиза прислужницата.

– Госпожица Зара иска да говори с Вас.

Борис мигновенно забравя Ирина. Лицето му става сурово.

– Да почака, ще дойда.

X

Зара сели в хода и прелиства илюстровано американско списание.

– Така! – чува се гласът на Борис.

Зара се стреска.

Борис приближава бавно към нея.